

سید بن طاووس (ره) می فرماید: شخص موثقی، که اجازه نداده نامش را بگویم، برای من نقل کرد: از خدا خواستیم که حضرت ولی عصر (ع) و امام زمان خود را ببینیم. در خواب دیدم که کسی به من فرمود: آن حضرت را در فلان وقت مشاهده خواهی کرد. در همان وقت به کاظم بن رفتیم. وارد حرم مطهر شدیم. ناگاه صدای شنیدیم، که صاحب آن صدا، حضرت امام محمد تقی (ع) را از سارت می کرد. من صاحب صدا را قبل از آن جرآن می دیدم، ولی نمی دانستم که آن بزرگوار است، اما در آن جا ایشان را شناختم، در آن حال، نخواستیم بدون مقدمه خدمتشان مشرف شوم. به هم بن علت داخل حرم شده و سمت پائین پای حضرت موسی بن جعفر (ع) ایستادم. ناگاه همان بزرگوار، که می دانستم حضرت بقیه الله (ع) است با یک نفر دیگر که همراه او بود، از حرم بیرون رفت. من ایشان را دیدم، اما مهابت و رعایت ادب مانع شد که چیزی بپرسم. کمال الدین ج 2، ص 173، س 22.